

Wśród Nas

TYGODNIK PARAFII

pw. PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO W POLANIE
ROK XX 2012 NR 24 (676)

10 czerwca 2012 r.
X NIEDZIELA ZWYKŁA
rok B

Przestają wychowywać...

Coraz wyraźniej wyłania się obraz współczesnej rodziny, w której osłabieniu uległy normy moralne, a wartości zostały wypaczone. Rodzicom w pogoni za pieniądzem, luksusem lub sukcesem ciężko jest znaleźć czas dla własnych dzieci. Ciężarem wychowania obarczają szkołę. Oni sami przestają wychowywać. Rośnie liczba dzieci i młodzieży pozbawionych poczucia bezpieczeństwa. Brak zainteresowania ich sprawami w domu rodzinnym rekompensują sobie wśród rówieśników. Spotykając podobnych sobie, doznają akceptacji i zrozumienia. Znajdują wzorce postępowania, które często nie promują właściwych postaw i zachowań. W szkołach przybywa dzieci przejawiających zachowania agresywne i aspołeczne, znerwicowanych i sfrustrowanych. Rodzą się zaburzenia typu: chwiejność uczuć, skłonność do łez, do gniewu, do nerwic. Wypaczenie rozwoju osobowości w wyniku stałego niezaspokojenia potrzeb może przejawiać się również w formie nieprzystosowania społecznego. Rozwijający się młody człowiek potrzebuje stałego i bliskiego kontaktu z obojgiem rodziców. Ważny jest nie tylko spędzony wspólnie czas, lecz również jego jakość, czyli emocjonalny stosunek rodziców do dziecka, określaną przez psychologów jako postawa rodzicielska.

Postawa odrzucająca

Rodzice zaniedbują dziecko. Nie poświęcają mu uwagi ani czasu. Dziecko czuje się odrzucone i nieakceptowane. Wyczuwa niechęć, nawet wrogie nastawienie. Niezaspokojenie potrzeby miłości, przynależności i bezpieczeństwa powoduje przeżycia lękowe, zaburzenia funkcjonowania układu nerwowego. Konsekwencją jest nieprawidłowy rozwój emocjonalny dziecka. Dziecko zaczyna mieć problemy z nawiązy-

waniem kontaktów z innymi. Niezaspokojona potrzeba uznania prowadzi do niskiej samooceny, czyli do niewiary we własne siły.

Postawa nadmiernego wymagania

Rodzice wciąż krytykują i wyrażają negatywne oceny. Żądają całkowitego posłuszeństwa. Nie wysłuchują racji dziecka i nie liczą się z jego zdaniem. Dziecko musi się podporządkować oczekiwaniom, w przeciwnym razie jest surowo karane i nieakceptowane. W efekcie dziecko wciąż się obawia, czy sprosta wymaganiom, a te są z reguły zawyżone. Z trudem znosi najmniejsze potknięcia i nie radzi sobie z błahymi nawet niepowodzeniami. Czuje się odrzucone i niekochane. W rezultacie zaczyna np. kłamać.

Postawa nadmiernie chroniąca

Rodzice chronią dziecko, co prowadzi do braku samodzielności. Nie ma ono własnego zdania. Jest niedojrzałe społecznie, uzależnione i podporządkowane emocjonalnie rodzicom. Efektem jest bierność i apatia. Wyręczanie, przejmowanie obowiązków i odpowiedzialności za dziecko często prowadzi do niezaradności i nieumiejętności samodzielnego rozwiązywania problemów.

Postawa akceptująca

Dziecko doznaje bezwarunkowej miłości i akceptacji. Spędza czas z rodzicami na wspólnych zabawach. Matka i ojciec wskazują mu kierunki działań. Uczą wiary we własne siły oraz rozróżniania dobra od zła. Są jego „drogowskazem”. Dziecko czuje zainteresowanie własnymi sprawami. Jest wysłuchiwane i rozumiane. Wzrasta szczęśliwie, wspierane we własnym rozwoju. Swym szczęściem i miłością będzie z pewnością emanowało na zewnątrz przez całe późniejsze życie!

„U Pana jest bowiem łaska, u Niego obfite odkupienie.” (Ps 130, 7bc)

Wycieczka klasy II gimnazjum na Suwalszczyznę i Litwę. 09-13.05.2012 r.

Na wycieczkę pojechaliśmy bardzo wcześnie, bo już o 5:30 rano - dlatego wszyscy byli zaspani i nie kontaktowali ze światem dopóki nie dojechaliśmy do Lublina. Tam zjedliśmy pyszne śniadanie z dawnym Proboszczem - ks. Stanisławem Lasakiem. Było wszystko czego potrzebowałby prawdziwy podróżnik. Ks. Stanisław bardzo nas ugościł, za co serdecznie Mu dziękujemy! Następnie poszliśmy na tak zwaną Starówkę; tam trochę pozwiedzaliśmy, pospacerowaliśmy i poszliśmy na najwyższy punkt widokowy w Lublinie – Wieżę Trynitarską, w której mieści się Muzeum Archidiecezjalne Sztuki Religijnej. Ta wieża wyglądała na tak ogromną, że jedna osoba nie chciała wejść na górę i została na dole. Widok ze szczytu wieży był znakomity. Następnym punktem programu było zwiedzanie św. Góry Grabarki, serca prawosławia w Polsce, miejsca pielgrzymek wszystkich prawosławnych. W drodze do Grabarki przekraczaliśmy rzekę Bug na granicy dwóch województw – Mazowieckiego i Podlaskiego. Na św. Górze wszyscy byli zaskoczeni wielkością i ilością krzyży. Było ich mnóstwo. Z Grabarki udaliśmy się do Białowieży, Puszczy Białowieskiej i Białowieskiego Parku Narodowego. Park Białowieski był przepiękny. Zdjęcia, na których niebo odbijało się od jezior były niesamowite. Po długim spacerze odbytym w Parku Białowieskim w końcu ruszyliśmy na nocleg do Różanogostoku, z początku przestraszyliśmy się widoku domu, w którym mieliśmy spać, ale w środku doznaliśmy miłego zaskoczenia. Zostaliśmy bardzo przyjaźnie przyjęci przez tamtejszych księży Salezjanów, którzy udostępnili tylko nam cały dom wypoczynkowy. Noc przebiegła bez przeszkód. Rankiem 10 maja wszyscy byli wypoczęci i ciekawi dalszych atrakcji tego dnia. Wpierw zajęliśmy się do Augustowa, by wymienić złotówki na litewską walutę tzn. Lity i zarezerwować rejs statkiem pasażerskim Żegluga Augustowskiej płynącym szlakiem papieskim. Z Augustowa wyruszyliśmy do Wigierskiego Parku Narodowego i na wyspę Wigry. Wieś ta na Półwyspie Klasztornym, wdzierającym się od wschodu głęboko w wody północnego płosu Wigier, znana jest ze słynnego zespołu klasztornego, jednego z najpiękniejszych i najcenniejszych zabytków Suwalszczyzny. W klasztorze odpoczywał papież Jan Paweł II podczas pielgrzymki do Polski w czerwcu 1999 r. I my mieliśmy możliwość zwiedzać Pokamedulski Zespół Klasztorny. Zobaczyliśmy komnaty papieskie, w których odpoczywał Jan Paweł II, barokowy kościół Niepokalanego Poczęcia NMP z dwiema wieżami, dziesięć eremów oraz wieżę zegarową. Z Wigier udaliśmy się na północny kraniec Puszczy Augustowskiej - do Gib. Tam

zatrzymaliśmy się na wzgórzu przy szosie, gdzie wznosi się pomnik – głazowisko ku czci mieszkańców Suwalszczyzny pomordowanych przez NKWD podczas obławy augustowskiej w lipcu 1945 r. Nad całością góruje wysoki krzyż otoczony licznymi głazami, z których każdy symbolizuje jedną ofiarę.

Ostatni przystanek przed wjazdem na Litwę zrobiliśmy w Sejnach, gdzie widzieliśmy późnorenesansowy zespół klasztorny oraz górującą nad Sejnami bazylikę poddominikańską Nawiedzenia Najświętszej Marii Panny, Białą Synagogę i pomnik Powstania Sejneńskiego. Po pełnym wrażeń dniu w Polsce przekroczyliśmy granicę polsko - litewską bez przeszkód. W Druskiennikach pragnęliśmy odnaleźć najpopularniejszy kurort w państwach nadbałtyckich, chętnie odwiedzany przez Marszałka J. Piłsudskiego. Mieliśmy trochę problemów z dogadaniem się z Litwinami, ponieważ nikt z nas nie potrafił mówić po litewsku, ale na szczęście znajomość języka angielskiego uratowała naszą sytuację i mogliśmy dotrzeć do ów miejsca i pospacerować nad Niemnem. W porze wieczornej dojechaliśmy do Wilna - naszego miejsca noclegowego. Byliśmy tak zmęczeni, że od razu zasnęliśmy. Nazajutrz, 11 maja, spotkaliśmy się z panią przewodniczką na starówce Wileńskiej – pod Ostrą Bramą. Dostaliśmy maksymalną dawkę wiedzy na temat Matki Boskiej Ostrobramskiej. W zwiedzaniu wszelakich miejsc [m.in. cerkiew Św. Ducha, ratusz, Sanktuarium Miłosierdzia Bożego, w którym znajduje się obraz Jezusa Miłosiernego Jezusa, ufam Tobie, namalowany według wizji siostry Faustyny przez Eugeniusza Kazimirowskiego w 1934 r., polski poddominikański kościół św. Ducha (w którym msze odprawiane są tylko w j. polskim), archikatedra św. Stanisława i Władysława, kościół Św. Piotra i Pawła - perła baroku wileńskiego, Pałac Prezydencki, Uniwersytet Wileński, arkadowy dziedziniec alumnatu papieskiego, kościół Świętej Trójcy, kościół św. Katarzyny, kościół św. Anny, Cella Konrada, miejsce powstania III części „Dziadów” A. Mickiewicza] nie było końca. Popołudniu udaliśmy się do Trok. Tam skosztowaliśmy przepysznej kuchni Karaimskiej, która była naprawdę smaczna i godna polecenia – kibiny z baraniną i rosółkiem. Posileni wyruszyliśmy na Zamek księcia Witolda na jeziorze Galwe wzniesiony na początku XV w. na wzór zamku z Malborka, który bardzo spodobał się chłopcom, ale niestety nie weszliśmy do komnat, lecz mieliśmy możliwość być na dziedzińcu i spacerować wokół zamku. Widok tego przepięknego miejsca pozostał w naszej pamięci. Wycieczka do Wilna nie byłaby udana, gdybyśmy nie znaleźli się na cmentarzu na Rossie, gdzie spoczywa serce Józefa Piłsudskiego i prochy jego matki, wraz z jego wiernymi żołnierzami, którzy zginęli

w walce o Wilno w latach 1919-1920, 1939 i 1944r. Na Rossie pochowanych jest wielu wybitnych i wielu zwykłych Polaków, Litwinów i Białorusinów. Po długim pobycie na Rossie udaliśmy się mały relaks do największego w Wilnie centrum handlowego, w którym mieszczą się liczne sklepy, kino a także lodowisko. Mogliśmy tam zakupić litewskie wyroby (pamiątki, pieczywo, słodycze, itp.). Po tym jakże męczącym, ale ciekawym dniu spędzonym w Wilnie i Trokach wróciliśmy do miejsca noclegu, jak co wieczór na wspólną kolację. Ostatni dzień wycieczki, 12 maja, nie obfitował w wydarzenia tak jak poprzedni, ale również był interesujący. Powróciliśmy do Polski do Augustowa, tam odbyliśmy zarezerwowany wcześniej rejs statkiem Serwy. Trasa rejsu przebiegała przez następujące akweny wodne: Rzeka Netta – Jezioro Necko – Rzeka Klonownica – Jezioro Białe – Śluza w Przewięzi –

Jezioro Studzieniczne. Statek wypłynął z Portu w Augustowie i powrócił do tego samego miejsca. Rejs w obie strony trwał 2 godz. 40 min. Trasa ta przyjęła nazwę trasy „Papieskiej”, którą z Augustowa do Studzienicznej 9 czerwca 1999 r. statkiem Żeglugi Augustowskiej przepłynął Papież Jan Paweł II. Mieliśmy niesamowite szczęście płynąć tym samym statkiem co Jan Paweł II i siedzieć na tej samej ławeczce na statku co On!

Po rejsie atrakcje wycieczkowe niestety zakończyły się i pozostał tylko obiad w Bielsku Podlaskim oraz długa droga powrotna. Do Polany dotarliśmy już 13 maja o godz. 00:30.

*Dawid Koncewicz, Aleksandra Wiercińska,
Zuzanna Przybylska, Norbert Dziubela,
Justyna Szczygieł, Bernadetta Szkarlat*

Rok 1987 – rok jubileuszu 25-lecia ks. prob. Stanisława Zasady w kronice parafialnej.

„Obecna zima bardzo mroźna. W styczniu w jedną noc było –33 stopnie. Słyszałem, jak pękały lipy na cmentarzu.

26 kwietnia 1987

Przygotowujemy się Misji parafialnych, które ostatnio były przeprowadzone w Polanie, jako kościoła dojazdowym z Czarnej, 11 lat temu. Od stycznia głoszę specjalne nauki, by ludzi uwrażliwić na to wielkie wydarzenie i przygotować duchowo. Misje rozpoczęliśmy w niedzielę 26 kwietnia. Prowadził je ks. Michał Józefczyk z Tarnobrzega, kapłan diecezji przemyskiej. Jest to naprawdę mąż boży, jak go oceniają inni księża. Przekonałem się o tym osobiście i ludzie także. Nic dziwnego, że frekwencja była niespotykana dotąd. Ludzie wszystkie dni misji traktowali jak jedno wielkie święto. U spowiedzi byli wszyscy uczestniczący w misjach. Punktem kulminacyjnym był dzień zakończenia misji 1 maja, z poświęceniem krzyża na placu dawnego kościoła i procesją do obecnego, gdzie został umieszczony na stałe. Przeżycia były ogromne, a na ile zmieniły wewnątrz ludzi to tylko sam Bóg wie.

21 czerwca 1987

W niedzielę 21 czerwca parafianie urządzili mi jubileusz 25-lecia kapłaństwa. Uroczystość przygotowywali w tajemnicy. Na Mszę św. jubileuszową o godz. 10.00 zjechali okoliczni kapłani, a także z Przemyśla ks. dyr. Tadeusz Szaniawski i ks. Józef Hołyński oraz z Rzeszowa ks. Marek Roman. Msza św. miała bogatą

oprawę a po niej odbyła się uroczysta kolacja na plebanii. Zawiadomiłem Inspektorat w Krakowie, że w wakacje mogę przyjmować młodzież do ukończonego „Domu Oazowego”. Grupy mogą być do 40 osób.

Pierwszą grupą był zespół wokalnemuzyyczny „Dominik” z Krakowa Dębik z ks. Czesławem Jabłeckim, drugą były dziewczęta ze siostrami salezjankami, a trzecią ministranci ze szkół ponadpodstawowych z prowincji polskiej z kl. Zdzisławem Lepperem z Łądu. Przeżyłem wielką radość, że tu, gdzie tyle pracy włożyłem, by stworzyć salezjański ośrodek młodzieżowy, teraz już ją widzę rozbawioną, rozśpiewaną i uśmiechniętą. Każda z grup uświetniała Mszę św. w niedzielę przez całe wakacje, kiedy i wczasowiczów w Polanie jest bardzo dużo. Że młodzież czuła się tu dobrze, świadczą jej podziękowania wysłane po wyjeździe.

10 sierpnia 1987. W tym roku otrzymałem pierwszego kleryka asystenta. Jest nim kl. Stanisław Rozner. Przyjechał 10 sierpnia. Ponieważ jest bardzo pracowity pomaga mi w duszpasterstwie i w różnych pracach fizycznych. Podjął się prowadzenia ministrantów, a po rozpoczęciu roku katechetycznego zleciłem mu prowadzenie katechizacji klasy piątej. Szóstej, siódmej i ósmej. Z tego zadania wywiązuje się bardzo dobrze.

W tym roku wspólnie z p. Cofalik Anielką zrobiliśmy ujęcie wody w górze i pod własnym ciśnieniem doprowadzili do swoich domów. Trzeba było wykopać prawie 1200 metrów rowu na rury. Wydajnie przy kopaniu a potem przy zasypywaniu pomagał kleryk. Mamy więc od października własną, źródlaną wodę, niezależnie od prądu”.

Witold Smoleński

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE X NIEDZIELA ZWYKŁA

1. Pamiętajmy z dzisiejszej Ewangelii, że w każdym grzechu, zwłaszcza w grzechu nienawiści, obok ludzkiej złości działa także szatan, ojciec wszelkiego kłamstwa i gniewu. A zatem czuwajmy, byśmy nie ulegli jego pokusom.
2. Trwa tak zwana oktawa Bożego Ciała. Zapraszam codziennie – do czwartku włącznie – po nabożeństwie czerwcowym na procesje Eucharystyczne wokół kościoła.
3. Dziś procesja Eucharystyczna wokół kościoła po Mszy Świętej o godz. 11.00
4. W piątek przypada uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa. Jest to Światowy Dzień Modlitw o Uświęcenie Kapłanów. Pamiętajmy o modlitwie za swoich duszpasterzy. Msza Święta o godzinie 18.00. Z racji uroczystości w tym dniu nie obowiązuje wstrzemięźliwość od potraw mięsnych.
5. W sobotę, 16 czerwca, przypada wspomnienie Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny.
6. W następną niedzielę o godz. 11.00 ks. Stanisław Zasada będzie obchodził jubileusz 50-lecia kapłaństwa. Wszystkich zapraszam na tę uroczystość.
7. Jest możliwość nabycia płyty ze zdjęciami z peregrynacji Krzyża Papieskiego oraz relikwii Jana Pawła II i z Bożego Ciała. Gdyby ktoś zechciał nabyć taką płytę to bardzo prosimy wpisać się na listę pozostawioną na stoliku przy gazetach, gdzie jest także egzemplarz pokazowy. Cena płyty - 5 zł. Zamówione płyty będzie można odebrać w następną niedzielę w zakrystii.
8. Do sprzątania kościoła zapraszamy Panie: Krakowską Czesławę i Pisarską Krystynę.

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- w poniedziałek, 11 VI – święty Barnaba Apostoł, bliski współpracownik świętego Pawła;
- w środę, 13 czerwca – święty Antoni z Padwy, franciszkanin, znakomity nauczyciel Ewangelii. Żył na początku XIII wieku. Jest patronem dzieci, górników, małżeństw, narzeczonych, położnic, ubogich, podróżnych, poszukujących ludzi i rzeczy zaginionych;
- w czwartek, 14 czerwca – błogosławiony Michał Kozal, męczennik obozu w Dachau;
- w piątek, 15 czerwca – błogosławiona Jolanta, zakonnica. Do zakonu wstąpiła po śmierci męża, księcia kaliskiego Bolesława Pobożnego i wychowaniu dzieci. Wraz ze swoim mężem fundowała klasztory franciszkańskie oraz opiekowała się biednymi.

W najbliższym tygodniu imieniny obchodzą:

*Małgorzata Majewska, Małgorzata Łysyganicz, Antoni Kania, Antoni Myśliński,
Jolanta Galica, Aneta Różańska, Aneta Karciarz, Aneta Borzęcka.*
Solenizantów zapraszamy na Mszę św. w piątek o godz. 18:00.